

Ніч в місті

Богдан-Ігор Антонич

Ніч сідає на рогах вулиць
і тулить сірі кудли в цемент стін
а часу гін
плутаючись в сітях дротів
по цинках блях
з даху на дах
з цвяху на цвях
котиться
і коле свої груди о колючки громозводів
котиться і коле
час-перекотиполе
місяць розп'ятий на антенах і рудий лоб
обмотав шматками міді
а зимні долоні вітру
що пахне глиною підміських піль
холодять парені виски й біль
мучениці там біль ліхтарні
тінь розлягається по мурах
афіші жаху
журяться жарівки зорі на стелі паражі неба
глядають як у ніг їх
на хрузлярі в чорних окулярах
безшелесно їде гріх.